

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	9
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	17
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	19
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	22
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	25
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	27
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	28

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 41/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wskazany w art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177) dzień doręczenia rozstrzygnięcia protestu jako początek biegu pięciodniowego terminu na wniesienie odwołania od oddalenia lub odrzucenia protestu odnosi się także do sytuacji, gdy protest został rozstrzygnięty w terminie z art. 183 ust. 1 ustawy jednak doręczenie rozstrzygnięcia nastąpiło po jego upływie?”

III CZP 42/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„W jakiej formule sąd rozpoznający skargę dłużnika na czynności komornika może zrealizować zasadę odpowiedzialności wierzyciela za należną komornikowi opłatę egzekucyjną w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego w warunkach art. 49 zdanie drugie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji przy stwierdzeniu, że egzekucja była zbędna i niecelowa, a w szczególności, czy sąd uprawniony jest do zmiany postanowienia komornika wzywającego dłużnika do uiszczenia należności z tytułu opłaty w taki sposób, że nakaże wierzycielowi wpłacenie opłaty egzekucyjnej na rzecz organu egzekucyjnego?”

III CZP 43/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy współwłaściciel samodzielnych lokali niewyodrębnionych w nieruchomości wspólnej posiada legitymację do zaskarżenia do sądu uchwały wspólnoty mieszkaniowej na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.)?”

III CZP 44/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110 ze zm.) znajduje zastosowanie do placówek krwiodawstwa i krwiolecznictwa w sprawach o zapłatę należności za dostarczanie krwi i jej preparatów oraz wykonywanie badań serologicznych?”

III CZP 45/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy sprawa z powództwa nabywcy wierzytelności przeciwko dłużnikowi jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 479¹ § 1 k.p.c.?”

2. Czy wskazana w punkcie 1 sprawa kwalifikuje się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym (art. 505¹ pkt 1 k.p.c.)?”

III CZP 46/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione

do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarty w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 z późn. zm.) wymóg dołączenia przez dłużnika do wniosku o ogłoszenie upadłości listy zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia, obejmuje również obowiązek dołączenia oświadczenia dłużnika w przypadku braku takich zabezpieczeń?”

III CZP 47/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przekształcenie posiadania samoistnego w posiadanie zależne w wyniku zawarcia umowy najmu przez dotychczasowego samoistnego posiadacza rzeczy, który władał rzeczą – jak się okazało – bez tytułu prawnego, z właścicielem rzeczy, oznacza „zwrot rzeczy” właścicielowi w rozumieniu art. 229 § 1 k.c.?”

III CZP 48/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie zwrotne (regresowe) zakładu ubezpieczeń do sprawcy szkody, z którym łączy ubezpieczyciela umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, przedawnia się w terminie wskazanym w art. 819 § 1 k.c., czy może znajduje tu zastosowanie termin przedawnienia roszczenia przewidzianego dla poszkodowanego w stosunku do sprawcy szkody, określony w art. 442 § 2 k.c., albo też termin wskazany w art. 118 k.c.?”

III CZP 49/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jeżeli umówiona suma ubezpieczenia odpowiada w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia rzeczywistej wartości ubezpieczanej rzeczy, a rzeczywistą wartość dla wypłaty przez zakład ubezpieczeń umówionego świadczenia stanowi ta wartość pomniejszona o stopień zużycia technicznego na dzień powstania szkody, ciężar dowodu wykazania tej ostatniej wartości spoczywa na ubezpieczonym czy też zakład ubezpieczeń winien wykazać wysokość zmniejszenia się tej pierwotnej wartości?”

III CZP 50/05

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku zbycia rzeczy dzierżawionej w czasie trwania dzierżawy (art. 678 § 1 w zw. z art. 694 k.c.) dzierżawca, który ulepszył rzecz dzierżawioną, ma roszczenie o zwrot nakładów do zbywcy czy do nabywcy?”

III CZP 51/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego wskutek pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego uregulowanego w art. 825 pkt 2 k.p.c. w sytuacji częściowego ściągnięcia należności pieniężnej objętej tytułem wykonawczym, gdy istniała przeszkoda do wszczęcia i prowadzenia egzekucji, zachodzi podstawa

do obciążenia wierzyciela opłatą egzekucyjną obejmującą ściągniętą część należności stosownie do treści art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 1997 r. Nr 133, poz. 882 z późn. zm.) i czy w takim przypadku podstawę takiego rozstrzygnięcia stanowi art. 43 ustawy co do egzekucji wszczętej przed dniem 5 lutego 2005 r.?

a w przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1,

2. Czy w takiej sytuacji postanowienie komornika obciążające wierzyciela obowiązkiem uiszczenia opłaty egzekucyjnej podlega wykonaniu w drodze egzekucji po jego uprawomocnieniu bez zapatrywania go w klauzulę wykonalności stosownie do treści art. 49 zd. 3 ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 13 listopada 2004 r. i art. 49 ust. 1 zd. 5 ustawy w brzmieniu obowiązującym po tej dacie?”

III CZP 52/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest postępowanie na skutek skargi o wznowienie postępowania w sprawie o rozwód w sytuacji, gdy jeden z małżonków zmarł po wydaniu i uprawomocnieniu się wyroku orzekającego rozwód, a skarga o wznowienie postępowania oparta jest na jednej z przyczyn nieważności postępowania?”

III CZP 53/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie o zapłatę ze stosunku o charakterze cywilno-prawnym powołanie się przez pozwanego na potrącenie, u któ-

rego podstaw leży sporna co do zasady i wysokości wierzytelność ze stosunku pracy i którego materia – na wypadek wniesienia powództwa wzajemnego w miejsce potrącenia – uzasadniałaby właściwość sądu pracy, sąd rozpoznający sprawę w postępowaniu według zasad ogólnych władny jest badać samodzielnie istnienie i wysokość wierzytelności przedstawionej do potrącenia?

a na wypadek odpowiedzi negatywnej

2. Jaki tok postępowania powinien przybrać sąd cywilny, w szczególności czy właściwe byłoby odesłanie pozwanego na drogę procesu o ustalenie istnienia wierzytelności przed sąd pracy, którego wyrok miałby znaczenie prejudycjalne dla sprawy o zapłatę?”

III CZP 54/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w świetle normy art. 60 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej dopuszczalnym jest połączenie dwóch samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, które nie są w stanie pokryć we własnym zakresie ujemnego wyniku finansowego?

a w przypadku odpowiedzi pozytywnej

2. Czy w wypadku połączenia określonego w pkt 1 organ założycielski przejmuje odpowiedzialność za zobowiązania łączonych samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, czy odpowiedzialność przechodzi na nowoutworzoną osobę prawną?”

III CZP 55/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy strona traci prawo do skutecznego podniesienia w apelacji zarzutu naruszenia przez sąd pierwszej instancji przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wydanego wyroku wskutek przeprowadzenia przez sąd pierwszej instancji postępowania dowodowego z naruszeniem przepisów: art. 495 § 3 k.p.c. oraz art. 232 k.p.c. w sytuacji, gdy w terminie przewidzianym w art. 162 k.p.c. strona nie zwróciła sądowi pierwszej instancji uwagi na uchybienia przez sąd przepisom wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 4/05 – z dnia 6 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Od zażalenia dłużnika w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności sądowemu tytułowi egzekucyjnemu, pobiera się piątą część wpisu stosunkowego liczonego od wartości przedmiotu zażalenia.

III CZP 12/05 – z dnia 6 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

W sprawie o wydanie części nieruchomości sąsiedniej sąd nie dokonuje rozgraniczenia jeżeli pozwanym jest tylko jeden ze współwłaścicieli.

III CZP 1/05 – z dnia 20 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Zasada walutowości, o której mowa w art. 358 § 1 k.c., nie stanowi przeszkody do wyrażenia kwoty odszkodowania w walucie obcej zarówno w pozwie wniesionym przez niemiecką spółkę kapitałową, jak i w wyroku uwzględniającym powództwo.

III CZP 2/05 – z dnia 21 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Kapitał akcyjny (obecnie zakładowy) spółki akcyjnej ujawniony w rejestrze przedsiębiorców i wyrażony w przedwojennych złotych

polskich podlega przeliczeniu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. Nr 50, poz. 459 ze zm.), a następnie przerachowaniu na nowe jednostki pieniężne stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84, poz. 386 ze zm.).

III CZP 9/05 – z dnia 21 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Umowa oddania w użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej oraz przeniesienia własności znajdującej się na niej części budynku jest nieważna (art. 58 § 1 i 3 k.c.), jeżeli z okoliczności wynika, iż bez postanowienia o przeniesieniu własności części budynku nie zostałyby zawarta.

III CZP 17/05 – z dnia 21 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy roszczenie poszkodowanego lub jego następcy prawnego skierowane do ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody jest roszczeniem z umowy ubezpieczeniowej w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 99/04 – z dnia 22 kwietnia 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Rzecznika Ubezpieczonych

Przepis art. 38 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpie-

czeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) nie ma zastosowania, jeżeli właścicielem uszkodzonego lub zniszczonego pojazdu mechanicznego i pojazdu mechanicznego kierowanego przez sprawcę szkody jest bank kredytujący, na którego przewłaszczone własność tych pojazdów lub finansujący na podstawie umowy leasingu, którzy oddali je w posiadanie zależne.

III CZP 7/05 – z dnia 28 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Nabycie przez państwową uczelnię – na podstawie art. 182 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385 ze zm.) – użytkowania wieczystego gruntów państwowych pozostających w jej zarządzie oraz własności budynków i urządzeń trale z nim związanych nie obejmuje garażu z gruntem niezbędnym do korzystania z tego garażu wybudowanego w warunkach określonych w art. 211 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.).

III CZP 13/05 – z dnia 28 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Obowiązek złożenia przez wydawcę, redaktora naczelnego i autora materiału prasowego oświadczenia o przeproszeniu za naruszenie dóbr osobistych spowodowane opublikowaniem tego materiału nie jest obowiązkiem wspólnym w rozumieniu art. 378 § 2 k.p.c.

**III CZP 22/05 – z dnia 28 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie**

Zwolnienie od kosztów egzekucji przyznane dłużnikowi w toku postępowania egzekucyjnego – podobnie jak zwolnienie od kosztów sądowych udzielone w postępowaniu rozpoznawczym – pozostaje bez wpływu na możliwość ściągnięcia od dłużnika opłaty egzekucyjnej należnej komornikowi za dokonaną egzekucję.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2005 r. sprostowano w sentencji uchwały z dnia 6 stycznia 2005 r., III CZP 67/04 oczywistą niedokładność przez wpisanie wyrazu „dziesięcioletniego” przed wyrazem „terminu”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CK 76/04 – wyrok z dnia 8 października 2004 r.

Najem (dzierżawa) może stanowić obciążenie nieruchomości w rozumieniu art. 46 § 1 pkt 3 Prawa spółdzielczego – ustawa z dnia 16 września 1982 r. (jedn. tekst: Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 ze zm.).

III CK 461/03 – wyrok z dnia 28 października 2004 r.

Roszczenie z tytułu zapisu w razie nieokreślenia przez spadkodawcę terminu jego wykonania – staje się wymagalne niezwłocznie po ogłoszeniu testamentu (art. 981 k.c.).

V CK 235/04 – wyrok z dnia 25 listopada 2004 r.

Umowa o oddaniu samochodu do naprawy jest umową mieszaną, do której stosować należy przepisy umowy o dzieło i umowy przechowania.

IV CK 286/04 – postanowienie z dnia 30 listopada 2004 r.

Przewidziana w art. 1150 k.p.c. przesłanka „wzajemności” jest spełniona także wtedy, gdy stan prawny w państwie pochodzenia pozwala na stwierdzenie, że orzeczenie polskie mogłoby zostać wykonane, gdyby zostało przedstawione do stwierdzenia wykonalności organom państwa pochodzenia.

V CK 323/04 – wyrok z dnia 2 grudnia 2004 r.

Uznanie dziecka dokonane przed właściwym organem zagranicznym jest dochowaniem wymaganej formy dla tej czynności (art. 12 ustawy z dnia 12 listopada 1965 r. Prawo prywatne międzynarodowe – Dz. U. Nr 46, poz. 290 ze zm.).

II CK 132/04 – wyrok z dnia 9 grudnia 2004 r.

Nabywca nieruchomości od członka spółki wodnej stawał się z mocy prawa członkiem tej spółki (art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. – Prawo wodne – Dz. U. Nr 38, poz. 230 ze zm.).

III CK 55/04 – postanowienie z dnia 10 grudnia 2004 r.

Wspólnota mieszkaniowa może nabywać majątek.

V CK 287/04 – wyrok z dnia 16 grudnia 2004 r.

Art. 60 ust. 4b ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408 ze zm.) nie ma zastosowania w razie łączenia dwóch publicznych zakładów opieki zdrowotnej przez przejęcie jednego z nich. W takim wypadku odpowiedzialność za zobowiązania zakładu przejmowanego ponosi zakład przejmujący.

IV CK 622/03 – wyrok z dnia 22 grudnia 2004 r.

Z chwilą wejścia w życie prawa wodnego z dnia 30 maja 1962 r. (Dz. U. Nr 34, poz. 158) wygasły rzeczowe prawa obciążające wody państwowe.

II CK 330/04 – wyrok z dnia 5 stycznia 2005 r.

Złożenie w toku sprawy o zapłatę ceny przez kupującego

oświadczenia woli o odstąpieniu od umowy sprzedaży nie jest zarzutem w rozumieniu art. 568 § 3 k.p.c.

III CK 186/04 – wyrok z dnia 6 stycznia 2005 r.

Wyrok zasądający należność pieniężną, wydany po podjęciu postępowania rozpoznawczego na podstawie art. 62 prawa upadłościowego z dnia 24 października 1934 r. (jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r, Nr 118, poz. 512 ze zm.), umożliwia umieszczenie objętej nim wierzytelności na liście wierzytelności (art. 150, 151 prawa upadłościowego).

I CK 579/04 – postanowienie z dnia 12 stycznia 2005 r.

Jeżeli samorządowe kolegium odwoławcze rozpoznając wniosek użytkownika wieczystego wniesiony na podstawie art. 78 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603), od którego wnioskodawca nie uiścił należnej opłaty skarbowej, wydało wadliwe orzeczenie o oddaleniu wniosku i umorzeniu postępowania, pouczając użytkownika wieczystego o możliwości złożenia sprzeciwu, co jest równoznaczne z żądaniem przekazania sprawy do sądu, to wniesienie tego sprzeciwu przez użytkownika wieczystego powoduje, że sąd powszechny jest właściwy do rozpoznania sprawy, a orzeczenie samorządowego kolegium odwoławczego traci moc.

V CK 364/04 – wyrok z dnia 19 stycznia 2005 r.

W razie zaskarżenia przez jedną tylko stronę wyroku rozwodowego w zakresie dotyczącym winy rozkładu pożycia małżeńskiego (art. 57 § 1 k.r.o.), sąd drugiej instancji nie jest związany zakazem *reformationis in peius* (art. 384 k.p.c.) i może orzec w tym przedmio-

cie z urzędu także na niekorzyść strony skarżącej.

I CK 410/04 – wyrok z dnia 19 stycznia 2005 r.

W postępowaniu w sprawach gospodarczych niepowołanie w odpowiedzi na pozew twierdzeń i zarzutów mających znaczenie dla oceny legitymacji czynnej oraz zasadności powództwa, pozbawia pozwanego prawa zgłaszania w tym zakresie zarzutów w toku postępowania.

V CK 767/04 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2005 r.

Wpis do księgi wieczystej hipoteki umownej zabezpieczającej wierzytelność z tytułu ceny nieruchomości lokalowej stanowiącej własność Skarbu Państwa, sprzedanej w jego imieniu przez Wojskową Agencję Mieszkaniową, następuje na rzecz Skarbu Państwa – Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.

V CZ 171/04 – postanowienie z dnia 27 stycznia 2005 r.

Wartość przedmiotu zaskarżenia skargą o wznowienie postępowania, nie może być wyższa od wartości przedmiotu sporu w sprawie, której dotyczy.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 20/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uzupełnienie opisu czynu przypisanego oskarżonemu w części dyspozytywnej wyroku zaskarżonego jedynie na korzyść oskarżonego o element stanowiący znamię przestępstwa nie narusza zakazów określonych w art. 434 § 1 k.p.k. i art. 443 k.p.k. w sytuacji, gdy element ten przez sąd pierwszej instancji został ustalony jedynie w części motywacyjnej wyroku?”

I KZP 21/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pozbawieniem wolności w rozumieniu art. 325c pkt 1 k.p.k. jest każde pozbawienie wolności z wyjątkiem zatrzymania lub tymczasowego aresztowania wobec sprawcy ujętego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem, czy też tylko takie, które uniemożliwia lub utrudnia oskarżonemu realizację jego uprawnień procesowych, które wyłącza możliwość prowadzenia dochodzenia, a w konsekwencji rozpoznania sprawy w trybie uproszczonym?”

I KZP 22/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zarządzenie prezesa sądu (przewodniczącego wydziału bądź upoważnionego sędziego) wydane w trybie art. 120 § 2 k.p.k. podczas kontroli formalnej aktu oskarżenia – art. 487 k.p.k. – w sprawach z oskarżenia prywatnego, stwierdzające bezskuteczność aktu oskarżenia, jest zarządzeniem zamykającym drogę do wydania wyroku w rozumieniu art. 459 § 1 k.p.k.?”

I KZP 23/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na gruncie art. 7 § 1 k.k.s. dopuszczalny jest kumulatywny zbieg przepisów ustawy, w sytuacji, gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego i znamiona wykroczenia skarbowego?”

I KZP 24/05

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prokurator może brać udział w postępowaniu dotyczącym rozpoznania skarg wniesionych przez inne strony na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843)?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 7/05 – z dnia 4 kwietnia 2005 r. w składzie Całej Izby na pytanie prawne składu 7 sędziów Sądu Najwyższego w sprawie I KZP 32/04

Pojęcie „przestępstwa”, występujące w art. 258 § 1 Kodeksu karnego, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 17 października 1999 r., obejmowało także przestępstwa skarbowe.

I KZP 6/05 – z dnia 20 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy pod pojęciem «osoby wykonującej czynności wynikające z niniejszej ustawy» użytym w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535 ze zm.) należy rozumieć również psychologa prowadzącego terapię rodzinną obejmującą rodzinę oskarżonego, a jeśli tak, to czy informacje uzyskane w czasie takiej terapii objęte są zakazem dowodowym określonym w art. 52 cyt. ustawy psychiatrycznej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 8/05 – z dnia 20 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie:

„Czy przepis art. 391 § 2 k.p.k. stanowi *lex specialis* do bezwzględnego zakazu dowodowego określonego w art. 186 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy osoba występująca w postępowaniu sądowym w charakterze świadka, która w innej toczącej się sprawie występuje

jako osoba oskarżona o współudział w przestępstwie objętym postępowaniem, skorzystała w terminie określonym w art. 186 § 1 k.p.k. z prawa odmowy zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k.?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 9/05 – z dnia 20 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Gdańsku:

„Czy postanowienie sądu rejonowego o przekazaniu według właściwości rzeczowej sprawy przedstawionego do jego rozpoznania zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego jest orzeczeniem sądu odwoławczego w rozumieniu art. 426 § 1 i § 2 k.p.k., a jeżeli tak, to czy na takie postanowienie sądu rejonowego służy zażalenie do przełożonego sądu okręgowego?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 10/05 – z dnia 20 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Brzegu:

„Czy umieszczony w akcie oskarżenia wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych kar lub środków karnych, w przypadku braków polegających na jego niewystarczającym sprecyzowaniu – poprzez nieumieszczenie we wniosku koniecznych elementów kar i środków karnych wynikających z prawa materialnego takich jak np. wskazanie rozmiaru obowiązku naprawienia szkody, podstawy prawnej jego orzeczenia, wskazanie podmiotu uprawnionego z tego tytułu, które to elementy wymagają dodatkowych uzgodnień z oskarżonym, podlega:

1. zwrotowi wraz z aktem oskarżenia, którego część stanowi,

Prokuraturze celem jego uzupełnienia w trybie art. 337 § 1 k.p.k.?

2. czy też cała sprawa podlega przekazaniu Prokuraturze celem uzupełnienia postępowania przygotowawczego w trybie art. 345 § 1 k.p.k. w związku z koniecznością uzupełniającego przesłuchania oskarżonego i odebrania od niego zgody na te elementy wniosku z art. 335 § 1 k.p.k., które nie zostały umieszczone we wniosku, choć winny się w nim znaleźć?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 11/05 – z dnia 20 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy w postanowieniu o ustaleniu wysokości kosztów procesu, wydanym na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., dopuszczalne jest takie skorygowanie zasad rozłożenia kosztów ustalonych już prawomocnym orzeczeniem, aby poszanowana była dyrektywa, w myśl której każdy, kto przez swój czyn spowodował postępowanie karne, zobowiązany był jedynie do ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem, które przez niego zostało spowodowane?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 335/04 – wyrok z dnia 2 marca 2005 r.

Powtórzenie (powielenie), po ponownym rozpoznaniu sprawy, uzasadnienia uchylonego uprzednio wyroku i przedstawienie tego uzasadnienia jako własnego, podobnie jak powtórzenie (powielenie) uzasadnienia aktu oskarżenia, z reguły w sposób rażąco narusza przepis art. 424 § 1 k.p.k.

IV KK 14/05 – postanowienie z dnia 8 marca 2005 r.

Wytwarzaniem środka odurzającego, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2003 r. Nr 24, poz. 198), w sytuacji, gdy inne przepisy tej ustawy odrębnie penalizują zakazaną uprawę określonej rośliny (np. konopi) oraz zbiorów z niej takich jej części, które same są już uznawane za środek odurzający (np. ziela i żywicy konopi), są dopiero takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze (np. suszenie), za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdatny do użycia, a więc określony preparat danej rośliny, np. susz konopi.

IV KZ 9/05 – postanowienie z dnia 31 marca 2005 r.

1. Postanowienie o odrzuceniu skargi, o której mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843), jest niezaskarżalne.

2. Nieuiszczenie stałej opłaty 100 zł przy wnoszeniu skargi (art.

17 ust. 1 powołanej ustawy), jeżeli dotyczy ona postępowania prowadzonego w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania karnego, jest brakiem, do którego uzupełnienia należy wezwać stronę albo inny uprawniony podmiot (art. 120 § 1 k.p.k.).

3. Strona albo inny uprawniony podmiot mogą zostać zwolnione od obowiązku uiszczenia stałej opłaty w wysokości 100 zł, jeżeli wykażą, że ze względu na ich sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów wyłożenie jej byłoby zbyt uciążliwe (art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 powołanej ustawy).

I KZP 6/05 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2005 r.

Przepis art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535 ze zm.) dotyczy każdej osoby, która wykonuje czynności określone w tej ustawie; ustanawia on bezwzględny zakaz dowodowy, będąc przepisem szczególnym w stosunku do unormowania art. 180 k.p.k., a wobec tego takiej osoby nie można przesłuchać co do okoliczności przewidzianych w art. 52 ust. 1, nawet jeżeli wyrazi ona gotowość ujawnienia tego rodzaju tajemnicy zawodowej.

I KZP 8/05 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2005 r.

Formułując w art. 186 § 1 *in fine* k.p.k. bezwzględny zakaz dowodowy ustawodawca wprowadza zakaz wykorzystania jako dowodu w sprawie poprzednio złożonych zeznań przez osobę, która skorzystała z przysługującego jej prawa odmowy ich złożenia; natomiast unormowanie przyjęte w art. 391 § 2 k.p.k. oznacza, że w sytuacji określonej w art. 182 § 3 k.p.k. możliwe jest odczytanie świadkowi na rozprawie tego, co uprzednio wyjaśnił jako oskarżony (podejrzany).

I KZP 9/05 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2005 r.

Na postanowienie sądu, któremu przekazano środek odwoławczy, w kwestii właściwości tego sądu (art. 35 § 1 k.p.k.) przysługuje zażalenie (art. 35 § 3 k.p.k.).

I KZP 10/05 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2005 r.

Przedmiotem kontroli dokonywanej w trybie art. 337 § 1 k.p.k. są warunki formalne aktu oskarżenia, także te określone w art. 335 § 1 k.p.k., a więc wskazanie uzgodnionych z oskarżonym kar lub środków karnych i ich wymiaru. Jeżeli natomiast akta sprawy wskazują na braki postępowania przygotowawczego związane bezpośrednio z wnioskiem określonym w art. 335 § 1 k.p.k., to sąd przekazuje sprawę prokuratorowi w trybie art. 345 § 1 k.p.k., chyba że wykonanie niezbędnych czynności przez sąd nie powodowałoby znacznych trudności.

I KZP 11/05 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2005 r.

Orzekając o kosztach w trybie art. 626 § 2 k.p.k., sąd jest związany zasadami ich ponoszenia, określonymi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 626 § 1 k.p.k.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 2/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracodawca ma interes prawny w ustaleniu na podstawie art. 189 k.p.c. przed sądem powszechnym istnienia stosunku pracy kwestionowanego przez organ podatkowy?”

II PZP 4/05

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o przekazaniu sprawy do rozpoznania wojewódzkiemu sądowi administracyjnemu przysługuje kasacja?”

II UZP 3/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wskazanie we wniosku o emeryturę tych samych 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, które zostały przyjęte do obliczenia podstawy wymiaru uprzednio pobieranej renty oznacza, że podstawa wymiaru emerytury winna być ob-

liczona w myśl art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 1/05 – z dnia 27 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Prawo do pobierania emerytury w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) jest wyłączone w przypadku osiągnięcia przez uprawnionego przychodu, z którym łączy się obowiązek ubezpieczenia społecznego – niezależnie od jego wysokości – także wtedy gdy emeryt (mężczyzna) osiągnął wiek 65 lat (art. 26 ust. 3 wymienionej wyżej ustawy w związku z art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.).

II UZP 2/05 – z dnia 27 kwietnia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WA 31/04 – wyrok z dnia 3 lutego 2005 r.

Jeżeli sędzia wojskowego sądu garnizonowego, delegowany do pełnienia obowiązków sędziowskich w wojskowym sądzie okręgowym, przewodniczył składowi tego sądu wyższego rzędu bez posiadania wymaganego ku temu odrębnego uprawnienia przyznawanego przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej (art. 26 § 1 i art. 70 § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, Dz. U. Nr 117, poz. 753 ze zm. w zw. z art. 46 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), to zachodzi sytuacja, w której „sąd był nienależycie obsadzony”, czyli bezwzględna przyczyna odwoławcza przewidziana w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

WK 1/05 – postanowienie z dnia 15 lutego 2005 r.

Wojskowy sąd garnizonowy wydaje wyrok łączny w składzie określonym przez art. 28 § 1 k.p.k. (wyjątkowo art. 28 § 2 k.p.k.), to jest jednego sędziego i dwóch ławników nawet wówczas, gdy podlegające połączeniu wyroki wydane zostały jednoosobowo, stosownie do art. 671a § 1 k.p.k.